

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12867/2025
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владо Вуковић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за осигурање „Триглав осигурање“, Филијала Врање, чији је пуномоћник Тихомир Крстић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 337/25 од 14.04.2025. године, у седници одржаној дана 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 337/25 од 14.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 337/25 од 14.04.2025. године, потврђена је пресуда Основног суда у Врању П 1606/24 од 23.10.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати разлику допуне накнаде штете у износу од 326.715,61 динара са законском затезном каматом почев од 13.01.2023. године до исплате и обавезан је тужилац да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 427.677,27 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, у моменту настанка саобраћајне незгоде 01.03.2017. године када је дошло до оштећења на путничком возилу, исто се налазило у власништву трећег лица, а уговором о купопродаји од 26.10.2017. године утврђено је да је тужилац купио путничко возило у виђеном стању и то након више месеци од настанка штете на предметном возилу. Како је штета настала пре закључења уговора о купопродаји, односно како тужилац у моменту настанка штете није био власник предметног возила, то нижестепени судови закључују да исти није активно легитимисан да захтева разлику до потпуне накнаде штете.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке. Побийана одлука донета је применом одговарајућег материјалног права, а спорна правна питања су везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Одлуке на које се позива ревидент нису донете у истоветним чињенично-правним ситуацијама, будући да правилна примена материјалног права зависи од утврђених чињеница у сваком конкретном случају, па се не ради о различитом поступању судова у истој правној ситуацији. Ревизијски наводи којима се побија утврђено чињенично стање и указује на битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред првостепеним и другостепеним судом, не представљају дозвољене разлоге за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.03.2018. године, а вредност предмета спора износи 326.715,61 динар, што представља противвредност од 2.760,40 евра на дан подношења тужбе.

У конкретном случају се ради о спору мале вредности па ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић